

Formanden: Lovforslaget bliver derefter at tilstille Formanden i det andet Thing med Anmodning om at forelægge det for dette.

Jeg skal opgive Dagsordenen for næste Møde, Mandag Kl. 2:

Anden Behandling af Forslag til Lov, hvorved Communalbestyrelserne bemyndiges til ved overordentlig Understøttelse at lindre Dyrtidens Tryk paa de Uformuende.

Mødet hævet Kl. 2½.

Tredivte Møde.

Mandagen den 5te Februar.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Opfordring af Lærer Carlsen har jeg fra Boghandler Thaarup modtaget til Omdeling blandt Thingets Medlemmer Exemplarer af et Skrift, betitlet: „Udtog af Breve om Forbedring i Skolelærernes Kaar, med Forord og Anmærkninger af Carl Christian Carlsen, Lærer ved Slagelse Borgerkole.“ Exemplarerne ere omdeelte paa de Herres Pladser.

Efter Dagsordenen bliver at foretage 2den*) Behandling af Forslag til Lov, hvorved Communalbestyrelserne bemyndiges til ved overordentlig Understøttelse at lindre Dyrtidens Tryk paa de Uformuende. Der er til denne Behandling ikke fremkommet noget Ændringsforslag. Jeg finder ikke Anledning til nogen Afsnitsbehandling, og skal derfor under Et sætte hele Lovforslaget med dets forskjellige Paragraffer under Forhandling.

*) 1ste Behandling findes Sp. 197.

Rnth: Jeg vilde være de ærede Medlemmer af Thinget særdeles taknemmelig, som vilde nærmere forklare mig Betydningen af den Understøttelse, som tilsigtes ved dette Lovforslag og godtgjøre for mig, at det virkelig hviler paa Grundsætninger, som vi ogsaa i Fremtiden kunne staae ved. Thi det maa dog ganske vist høre til en af vore første og vigtigste Pligter ved vor Virksomhed i Lovgivnings-Anliggender, at vi ikke idag opstille Principer, som vi maaffee skulle blive nødsagede til at gaae fra imorgen. Der er her Tale om en Understøttelse, som ikke er Fattighjælp, det er tværtimod udtalt, at den i ingen Henseende skal betragtes som Fattighjælp, og Betydningen er altsaa den, at saasnart dette Lovforslag er antaget, vil der være et Antal Personer, som derved blive berettigede til en saadan extraordinær Understøttelse, en Ret, som ikke tilkom dem tidligere — jeg taler ikke om, hvad der stete ifjor. — Dersom man nu vilde sige, dette indeholder en Misforstaaelse, det er ikke en saadan Ret, der herved begrundes, der tilsigtes kun at tilstaae Communalbestyrelserne en Bemyndigelse, og da nærmere at overveie, hvad de ville foretage sig, da troer jeg, at det er vigtigt, at man paa dette Punkt søger at forebygge enhver Forverling af Begreber. Det er jo dog ganske indlysende, at Communen, som en offentlig Autoritet, paa ingen Maade kan gjøre Gaver eller være velvædig, være godgjørende; Communen har at opfylde sin Pligt og kan og bør ikke forsøge paa at gjøre mere, men den skal søge, saavidt det menneskeligt er muligt, ikke at gjøre mindre. Den har at undersøge og at udfinde, hvilke de Personer ere, som denne Lov har tænkt paa, og saasnart den har undersøgt det, har udfundet det, at tildele de Understøttelser, der ganske vist ikke ere nogen Gave, ikke ere noget Laan, ikke ere noget Fattighidrag, men altsaa tilstaaes Folk, fordi de ere fundne at være berettigede til at erholde en saadan Understøttelse.